

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЦЕНТРАЛЬНИЙ МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ З ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ
ДВНЗ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ»

Матеріали Всеукраїнської навчально-наукової конференції
з міжнародною участю

**“ДОСЯГНЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ
ВПРОВАДЖЕННЯ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ
СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ
(ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ) НАВЧАЛЬНИХ
ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ”,**

присвяченої 160-річчю з дня народження І. Я. Горбачевського
(з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою
відеоконференц-зв'язку)

15-16 травня 2014 року
м. Тернопіль

ЧАСТИНА 2

Тернопіль
ТДМУ
«Укрмедкнига»
2014

каря з пацієнтом і
йному періоді).
ливостями ін'єкцій
инципам введення
ії обличчя, корекції

дки, що вимагають
дібрати не лише за
різними курсами,
дипломної освіти
зв'язані ін'єкційній
ом цих занять слід
дур, так і розбору

е корекцією шкіри
й ліполіз, з якими

щі" мають велику
авчання на курсах
інік, що оснащені
істити приййли,
більш поширених
і кріодеструкція,
ехнології (лазерні
ичних заняттях за
і неоцінену роль

айомлені з клініч-
нього навчального
собів і механізмів
ацію косметичних
ктори, що можуть
яду за шкірою та
ння, дезодоранти,
за шкірою та її
тональні засоби,

сі післядипломної
м косметологічної
бґрунтування для
і дерматологічної

косметологические
С. 45-47.

ев: ООО «Доктор-

д, Ю.Г. Резніченко,

Т.В. Проценко //

, Ю.Г. Резніченко,

жінок: Запоріжжя,

7. Резніченко Н.Ю. и др. Законодательная база и особенности формирования косметологии / Н.Ю. Резніченко, В.А. Бочаров, Ю.Г. Резніченко и др. // *Актуальні питання фармацевтичної і медичної науки та практики*. – 2010. – №2. – С. 111-114.

8. Резніченко Н.Ю. та ін. Охорона здоров'я дітей і літок в Україні: законодавство, стан здоров'я, шляхи вдосконалення / Н.Ю. Резніченко, Ю.Г. Резніченко, Г.Л. Резніченко. – Запоріжжя: Просвіта, 2007. – 188 с.

9. Резніченко Ю.Г. та ін. Юридичні та етичні аспекти регулювання лікарської практики та проведення клінічних випробувань / Ю.Г. Резніченко, Г.Л. Резніченко, Н.Ю. Резніченко. – Запоріжжя: Просвіта, 2010. – 140 с.

УДК 377.24+378.14+614.2

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ «ДІЛОВИХ ІГОР» У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ

М. О. Резнічук

Буковинський державний медичний університет

USING THE METHOD OF "BUSINESS GAMES" IN POSTGRADUATE EDUCATION

M. O. Riznichuk

Bukovynian State Medical University

Резюме. Представлений один із ігрових імітаційних методів – «Ділова гра» у системі післядипломної освіти, а саме на курсах тематичного удосконалення лікарів. Показано особливості індивідуального підходу до кожного курсанта та роботу групи з розв'язання конкретного завдання.

Ключові слова: післядипломна освіта, курсант, ігровий імітаційний метод.

Abstract. Represented one of imitation of methods – "Business Game" in postgraduate education, namely thematic courses Advanced Training for doctors. The features of an individual approach for each the doctor and the work groups to address the particular tasks.

Key words: graduate education, the doctor, game simulation method.

Вступ. Післядипломна освіта визначається як спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення, розширення й оновлення її професійних знань, умінь та навичок спеціальності на основі здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня та практичного досвіду [1].

Процес підготовки фахівців, що готові витримати жорстку конкуренцію на ринку праці, нерозривно пов'язаний із оптимізацією педагогічних технологій, проведенням ефективних наукових досліджень, розширенням набору освітніх послуг, що надаються [2,3]. Перехід на якісно новий рівень підготовки професійних медичних кадрів можливий за допомогою впровадження в педагогічну практику активних форм навчання, що поділяються на імітаційні та неімітаційні.

Неімітаційні методи, це такі, як проблемна лекція, проблемноактивні практичні заняття, самостійні курсові проекти тощо (орієнтовані на проблемність, інтенсифікацію логічно-пізнавальної діяльності курсантів).

Імітаційні методи (імітують реальні лікарські ситуації) поділяють на неігрові та ігрові. До неігрових належать: метод конкретних ситуацій, імітаційні вправи, індивідуальний технологічний тренінг на спеціальних автоматизованих робочих місцях. Зазначені методи характеризуються моделюванням ситуацій із реальними об'єктами, без наявності вільної гри та виконання ролевих функцій.

До ігрових імітаційних методів відносять: ділові ігри, ігрове проектування, метод розігрування ролей. Фундаментальна база цих методів – це створення ігрової ситуації з певними відносинами та зв'язками. В ігрових методах поєднуються два принципи навчання: принцип проблемності та принцип моделювання складної професійної ситуації.

Основна частина. Одним із методів активного (ігрового) навчання у педагогічній діяльності є ділова гра, що моделює взаємовідносини лікаря і хворого в умовній обстановці за наявності складного або невизначеного діагнозу. Цей метод впроваджений на кафедрі педіатрії та медичної генетики БДМУ при викладанні курсів тематичного удосконалення для лікарів «Актуальні питання дитячої ендокринології».

Ділові ігри значно відрізняються від традиційного навчального процесу як за змістом, так і за методами і формою навчання. Їх переваги – це наявність групових вираз з виробничих рішень в умовах, що імітують реальність.

Ділова гра проводиться після освоєння курсантами основного теоретичного і практичного матеріалу і проходить в 4 етапи:

На першому етапі розподіляються ролі між курсантами та пояснюються їм їхні рольові функції. Кількість ситуацій, що розігруються залежить від чисельності учасників ділової гри (навчальної групи), спеціалізації курсантів, часу, що відводиться на гру. У процесі гри курсанти, призначені на певні посади, постійно діють у повній відповідності із своїми правами та обов'язками, зазначеними в посадових інструкціях. Щоб добитися максимальної активності учасників ділової гри, при розподілі ролей необхідно врахувати психологічні особливості учасників, їх інтереси та досвід практичної роботи.

Другий етап – це моделювання ситуації. Залежно від виконуваної ролі – учасникам гри пропонуються картки з описом ситуації та переліком завдань. Після цього починається гра. Курсанти виконують завдання, що змодельоване в ситуації, наданій викладачем. У цілому ділова гра складається з поступлення складних (з медичної чи соціально-психологічної точки зору) хворих на приймальний pokій з коротким проміжком часу. Потім розглядають подальше медичне обслуговування хворих у профільних відділеннях стаціонару. Курсант отримує відомості про хворого у результаті збору скарг та анамнезу (живе споглядання), логічно обробляє та осмислює ці дані (абстрактне мислення), перевіряє істинність отриманих обстежень та застосовує їх для обґрунтованого лікування (практика).

Третій етап – вирішення ситуації по суті. Курсантам пропонується прийняти рішення про практичні заходи щодо хворих, визначити тактику організації допомоги, методику транспортування хворих, методи діагностики для уточнення діагнозу та подальшу тактику лікування, заповнити документи, які необхідні в кожному конкретному випадку, і оформити їх на бланках встановленого зразка. Також проводиться диференційна діагностика, узагальнюються механізми виникнення патології, встановлюються етіологічні чинники захворювання, проводиться співставлення особливостей клінічної картини в даному конкретному випадку з типовою картиною захворювання [2,3,4].

Заключний 4 етап – аналіз і підведення підсумків гри. На цьому етапі аналізуються дії учасників ділової гри, обговорюються позитивні результати і недоліки або помилки, допущені ними при вирішенні поставлених завдань. Даний етап можна реалізувати у вигляді консиліуму. Учасниками консиліуму є курсанти, викладач, що оцінює ділову гру, ведучий ділової гри. При підведенні підсумків поєднують прийоми самооцінки курсантів і типові форми контролю теоретичних знань і практичних навичок викладачами.

Прикладом може служити ситуаційна гра – «Складний хворий» на практичному занятті «Затримка росту в дітей».

Курсантам пропонується дитина з затримкою росту, при поєднаній ендокринній патології або з спадковими аномаліями. Курсанти самостійно вивчають всі дані про хворого (анамнез життя та хвороби, генеалогічне дерево, дані обстеження хворого, додаткових методів дослідження і лабораторної діагностики) та по черзі висловлюють свою думку щодо діагнозу. Впродовж усього консиліуму викладач не втручається і не перериває його роботу. Після остаточного рішення він проводить розбір роботи консиліуму, відзначає тих курсантів, чия думка виявилася вирішальною в постановці діагнозу. Якщо консиліум прийшов до невірної висновку, викладач починає розбір із моменту допущеної помилки, пояснює варіант правильного вирішення питання.

Такі форми взаємодії в процесі навчання дозволяють ефективно оцінити рівень знань курсантів з тематичних курсів, які вони проходять, визначити моменти в системі підготовки та викладення матеріалу, що були не повністю висвітлені на лекційних та практичних заняттях. Навички, набуті в процесі ділової гри, можуть бути корисними і на практиці.

Висновок. Таким чином, ділові ігри вимагають аналітико-синтетичної роботи курсанта, сприяють підвищенню активності, вдосконалення знань і вмій. Використання ділових ігор дозволяє індивідуалізувати завдання, моделювати ситуації, що можуть виникнути в повсякденній роботі лікаря.

Література

1. Закон України "Про вищу освіту" №2984-III, із змінами від 19 січня 2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.osvita.org.ua/pravo/law_05/part_14.html.
2. Бадмаев Б.Ц. Методика преподавания психологии [Електронний ресурс] / Б.Ц. Бадмаев. – Режим доступу: <http://www.twirpx.com/file/160426/>.
3. Свтух М. Б. Забезпечення якості вищої освіти важлива умова інноваційного розвитку держави і суспільства / М. Б. Свтух, І. С. Волощук // Педагогіка і психологія. – 2008.
4. Маслова Л.В. Активные и интерактивные методы преподавания на уроках истории и обществознания / Л.В. Маслова. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://festival.1september.ru/articles/512797/>. – № 1. – С. 58.

У зв'язку семінарських Якщо призна носієм, то сем повідомлень 1 Незважаючи контакт і емо «Живе» с міцному фіксу У навчал замінена ніяк формується; н підручниках а що вимагають концепції і не Емоційне думки і слова Особливо акустичного і перепплавив че Завдання і педагогічна п матеріалу, що Необхідні науковий ріве прикладів, фа постановка п викладаються; формулюванн матеріалів. Перерахов практичних за

УДК 616,31:614

Резюме. Су будеться на нег